

W dniu 14 lutego 2019 r., po ciężkiej i długiej chorobie, zmarła w wieku 37 lat

DOKTOR KINGA CECYLIA STASIAK

ceniony Naukowiec, wspaniały Nauczyciel, oddany członek Kolegium Redakcyjnego „Studiów Prawniczych KUL”, serdeczna Koleżanka i niezawodna Przyjaciółka wielu z nas, Osoba niezwykle skromna, o wielkim sercu i prawości.

Z wiarą i chrześcijańską nadzieją na zmartwychwstanie, łączymy się w bólu po Jej odejściu i w modlitwie w Jej intencji z Rodziną, Przyjaciółmi, Współpracownikami oraz całym środowiskiem akademickim Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Kolegium Redakcyjne i Rada Naukowa „Studiów Prawniczych KUL”

IN MEMORIAM
KINGA CECYLIA STASIAK
1981-2019

Dnia 14 lutego 2019 r. po ciężkiej i wyczerpującej chorobie zmarła w Zamościu dr Kinga Cecylia Stasiak. Odszedł Człowiek pod każdym względem niezwykłej osobowości.

Urodziła się dnia 16 lutego 1981 r. w Lublinie. Po ukończeniu III Liceum Ogólnokształcącego im. Unii Lubelskiej w Lublinie rozpoczęła w 2000 r. studia na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. W ich trakcie w 2001 i w 2002 r. uczestniczyła w Szkole Letniej Centrum Prawa Amerykańskiego – Summer School of Human Rights and European Law (we współpracy z Catholic University of Leuven). Brała też udział dwukrotnie (w 2003 i w 2004 r.) w Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition.

Studia ukończyła w 2005 r. z wyróżnieniem, a tytuł magistra prawa uzyskała na podstawie przedłożonej pracy magisterskiej: *Interwencja humanitarna w świetle prawa międzynarodowego*, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. Anny Przyborowskiej-Klimczak. W tym samym roku, także z wyróżnieniem, ukończyła Centrum Prawa Amerykańskiego KUL (prowadzone we współpracy z Chicago-Kent College of Law), w którego zajęciach uczestniczyła w latach 2003-2005.

Z dniem 1 października 2005 r. rozpoczęła studia doktoranckie, natomiast wraz z kolejnym rokiem akademickim została zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Prawa Międzynarodowego Publicznego (następnie Katedrze Prawa Międzynarodowego i Amerykańskiego) Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL. Z tym Wydziałem związała całe swoje życie zawodowe oraz przechodziła kolejne szczeble kariery naukowej.

Uzyskała stypendium w ramach Marie Curie Programme, które umożliwiło Jej udział w szkoleniu dla doktorantów z międzynarodowego prawa karnego w Grotius Centre for International Legal Studies (Summer School on International Criminal Law). W dniu 19 października 2010 r. obroniła na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL rozprawę doktorską: *Umiejętności trybunały karne w systemie międzynarodowego sądownictwa karnego*. Promotorem rozprawy była prof. dr hab. A. Przyborowska-Klimczak, a recenzentami prof. dr hab. Barbara Mikołajczyk (UŚ) i dr hab. Krzysztof Wiak, prof. KUL. W dniu 16 listopada 2010 r. Rada Wydziału podjęła uchwałę o nadaniu Jej tytułu doktora nauk prawnych. Z dniem 1 października 2011 r. została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Amerykańskiego KUL.

Swoją wiedzę pogłębiała podczas zagranicznych wyjazdów naukowych. Odbyła trzymiesięczny staż naukowy w Max Planck Institute for Comparative Public Law and International Law (Heidelberg) w ramach projektu Najlepsze Praktyki w strategicznej transformacji KUL (2015). Wykonywała także kwerendy naukowe w Pałacu Pokoju (Vredespaleis) w Hadze oraz w Europe's Research Institute we Florencji. Wykładała m.in. w Sulkhana-Saba Orbeliani Teaching University (Gruzja, w ramach programu Erasmus+) oraz w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie.

Uczestniczyła aktywnie w pracy na rzecz Wydziału i Uniwersytetu, w tym brała udział w pracach wielu komisji i zespołów, m.in. komisji Krajowych Ram Kształcenia dla kierunku prawo, komisji programów studiów na kierunku prawo. Przez wiele lat była wydziałowym koordynatorem Programu Erasmus+.

W latach 2012-2014 była sekretarzem czasopisma „Review of Comparative Law”, a od 2016 r. pełniła funkcję redaktora tematycznego w Kolegium Redakcyjnym „Studiów Prawniczych KUL”.

Należała do International Law Association – Polish Branch, gdzie przez dwie kadencje pełniła funkcję członka Komisji Rewizyjnej.

Doktor Kinga Stasiak z prawdziwą pasją i rzetelnością zagłębiała się w naukę prawa międzynarodowego. Pierwszy artykuł naukowy opublikowała w opracowaniu przygotowanym w ramach ówczesnej Katedry Prawa Międzynarodowego Publicznego KUL, która miała stać się na wiele lat miejscem tak bliskim Jej sercu (*Warunki dopuszczalności interwencji humanitarnej*, [w:] A. Przyborowska-Klimczak, W.Sz. Staszewski (red.), *Prawo międzynarodowe publiczne. Studia i Materiały*, t. 1, Lublin 2006).

Od początku drogi naukowej w centrum Jej zainteresowań znalazły się przede wszystkim zagadnienia międzynarodowego prawa karnego. W tym obszarze mieści się opublikowana w 2012 r. monografia: *Trybunały umiędzynarodowione w systemie międzynarodowego sądownictwa karnego* (Lublin 2012), wydana w oparciu o jej znakomitą i obronioną w doskonałym stylu rozprawę doktorską. Jeszcze przed jej ukończeniem zagadnienia dotyczące trybunałów hybrydowych stały się przedmiotem zarówno Jej publikacji (artykuł: *Specjalne Panele Sędziów w Timorze Wschodnim jako przykład trybunału umiędzynarodowionego*, [w:] J. Menkes (red.), *Prawo międzynarodowe. Księga pamiątkowa prof. Renaty Szafarz*, Warszawa 2007), jak i wystąpień naukowych (m.in. referat: *Subject Matter Jurisdiction of Internationalized Tribunals* wygłoszony dnia 30 czerwca 2008 r. podczas międzynarodowej szkoły dla doktorantów Marie Curie Top Summer School w Hadze). Podczas wyjazdu naukowego do Hagi w 2011 r. miała możliwość uczestniczenia w pierwszych w historii Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) wystąpieniach końcowych, czego owocem stała się publikacja: *Wystąpienia końcowe w sprawie Thomasa Lubangi Dyilo przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym* („Studia Prawnicze KUL” 2012, nr 1). Zagadnienia dotyczące działalności MTK analizowała również w kolejnych artykułach: *The Position of Defence Counsel before the International Criminal Court – a Few Comments on the Lubanga Case* („Review of Comparative Law” 2012, t. 17) oraz *Współpraca Organizacji Narodów Zjednoczonych z Prokuratorem Międzynarodowego Trybunału Karnego*, [w:] B. Mikołajczyk, J. Nowakowska-Małusecka (red.), *Prawo organizacji międzynarodowych wobec problemów współczesnego świata. Księga pamiątkowa dedykowana Pani Profesor Genowefie Grabowskiej*, Bydgoszcz-Katowice 2014. Jej szczególnie zainteresowanie budziła kwestia możliwości naprawienia krzywd wyrządzonych ofiarom zbrodni międzynarodowych, którą poruszyła w referacie: *Zasady dotyczące wypłaty odszkodowań (reparacji) w postępowaniu przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym* wygłoszonym podczas ogólnopolskiej konferencji nt. *Europejskie i międzynarodowe prawo karne – osiągnięcia, kierunki rozwoju, wyzwania*, zorganizowanej przez Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (w dniach 25-26 października 2013 r.). Omawiała ją także w artykule: *Zasady dotyczące naprawienia szkody pokrzywdzonym w postępowaniu przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym – uwagi dotyczące sprawy Thomasa Lubangi Dyilo*, [w:] J. Nowakowska-Małusecka, I. Topa (red.), *Międzynarodowe i europejskie prawo karne – osiągnięcia, kierunki rozwoju, wyzwania*, Katowice 2015. Była zawsze bardzo

dobrze zorientowana w kierunkach rozwoju międzynarodowego prawa karnego, starając się przewidywać możliwe konsekwencje kształtowania się poszczególnych jego instytucji. Wyrazem takiego podejścia była publikacja: *Prace Komisji Prawa Międzynarodowego nad zbrodniami przeciwko ludzkości a możliwe implikacje dla odpowiedzialności karnej jednostek*, [w:] M. Balcerzak, J. Kapelańska-Pręgowska (red.), *Odpowiedzialność międzynarodowa w związku z naruszeniem praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego*, Toruń 2016.

Chęć badania rzeczy nowych i jeszcze niewystarczająco opisanych w polskiej literaturze przedmiotu przejawiała się w ostatnich latach Jej aktywności naukowej skierowaniem zainteresowania na zagadnienia dotyczące odpowiedzialności funkcjonariuszy organizacji międzynarodowych, w tym tzw. sygnalistów (*whistleblowers*). Prezentowała je już w 2014 r. podczas zorganizowanego przez Uniwersytet Śląski Zjazdu Katedr Prawa Międzynarodowego Publicznego i Prawa Europejskiego połączonego z ogólnopolską konferencją naukową nt. *Prawo organizacji międzynarodowych wobec wyzwań współczesnego świata* w referacie: *Jurysdykcja sądowa w sprawach funkcjonariuszy ONZ* (wspólnie z A. Szarek-Zwijacz) oraz artykule *The United Nations Internal Dispute Resolution System After the Reform – the Real Chance for Justice?*, [w:] J. Nowakowska-Małusecka (red.), *New Challenges for International Organizations*, Katowice 2016 (również wspólnie z A. Szarek-Zwijacz). Badania na ten temat kontynuowała w kolejnych publikacjach: *Wewnętrzny system sprawiedliwości ONZ i jego doświadczenia w funkcjonowaniu po reformie z 2009 r.*, [w:] E. Cała-Wacinkiewicz, J. Menkes, J. Nowakowska-Małusecka, A. Przyborowska-Klimczak, W.Sz. Staszewski (red.), *System Narodów Zjednoczonych z polskiej perspektywy*, Warszawa 2017 oraz *Odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy ONZ*, „Teki Komisji Prawniczej PAN” 2017, t. 10, a także w referacie: *Due process w postępowaniach w ramach wewnętrznego systemu sprawiedliwości ONZ* wygłoszonym podczas konferencji ogólnopolskiej nt. *System Narodów Zjednoczonych z polskiej perspektywy*, zorganizowanej przez Polską Grupę Stowarzyszenie Prawa Międzynarodowego przy współudziale Wydziału Prawa i Administracji UMCS (Warszawa, w dniach 13-14 października 2016 r.).

Zainteresowania badawcze dr Kingi Stasiak obejmowały także inne obszary prawa międzynarodowego. W Jej dorobku naukowym znalazły się publikacje i wystąpienia naukowe dotyczące problematyki praw człowieka (m.in. opracowanie wspólnie z D. Swensonem i A. Szarek, *Poland*

and the European Court of Human Rights: Selected Issues and Recommendations, Lublin 2011) oraz zagadnień terytorialnych i stosunków między państwami (artykuł, wspólnie z I. Kozak i W.Sz. Staszewskim, *Ewolucja statusu prawnego Kanału Panamskiego*, [w:] J. Menkes, E. Cała-Wacinkiewicz, (red.), *Państwo i terytorium w prawie międzynarodowym*, Warszawa 2015 oraz monografia, wspólnie z A. Szarek-Zwijacz i W.Sz. Staszewskim, *Stosunki polsko-armeńskie. Wybór dokumentów z wprowadzeniem*, Lublin 2017). Żywo interesowała się bieżącymi wydarzeniami międzynarodowymi i ich prawnomiędzynarodowym kontekstem, biorąc udział w poświęconych im debatach naukowych (m.in. wygłaszając referat: *Sytuacja Ukrainy w świetle postępowania przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym podczas konferencji ogólnopolskiej nt. Agresja i aneksja terytorium za wschodnią granicą Unii Europejskiej (przypadek Krymu i Donbasu)* w Lublinie dnia 16 stycznia 2017 r.).

Była autorką kilkudziesięciu haseł opublikowanych w: *Encyklopedii katolickiej* (t. 12, Lublin 2008), *Leksykonie Obywatela* (red. S. Serafin, B. Szmulik, Warszawa 2008), *Leksykonie prawa międzynarodowego publicznego. 100 podstawowych pojęć* (red. A. Przyborowska-Klimczak, D. Pyć, Warszawa 2012) oraz *Leksykonie administratywisty* (red. S. Wrzosek, A. Haładyj, M. Domagała, Radom 2013). Na łamach „Studiów Prawniczych KUL” ukazały się także dokonane przez nią tłumaczenia na język polski dokumentów i orzeczeń międzynarodowych: Protokołu do Afrykańskiej Karty Praw Człowieka i Ludów o Prawach Kobiet w Afryce z 2003 r.; Arabskiej Karty Praw Człowieka z 2004 r.; Międzynarodowej Konwencji o ochronie praw pracowników migrujących oraz członków ich rodzin z 1990 r.; Konwencji o azylu terytorialnym z 1954 r., a także orzeczenia w sprawie *Wasserstrom v. Sekretarz Generalny ONZ*.

Brała aktywny udział w życiu naukowym środowiska prawników badających prawo międzynarodowe. Swoje wystąpienia na konferencje i innego rodzaju spotkania naukowe przygotowywała starannie, starając się zawsze znaleźć temat niebanalny, a jednocześnie dobrze wpisujący się w poruszaną podczas danego wydarzenia problematykę. Prezentowała je następnie w sposób barwny, a zarazem bardzo klarowny. Taki też był Jej ostatni referat: *Budowanie pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej – mechanizmy tranzytywnej sprawiedliwości*, wygłoszony na konferencji ogólnopolskiej nt. *Współczesne prawo międzynarodowe – idee a rzeczywistość*, połączonej ze Zjazdem Katedr i Zakładów Prawa Międzynarodowego w maju 2017 r. (Szczecin-Międzyzdroje). Zaowocował on

później artykułem: *Specjalny Trybunał dla Republiki Środkowoafrykańskiej – nowy typ trybunałów umiędzynarodowionych?*, [w:] E. Cała-Wacinkiewicz (red.), *Prawo międzynarodowe. Idee a rzeczywistość*, Warszawa 2018, którym powróciła do tematyki trybunałów hybrydowych, spinając niejako klamrą swój dorobek naukowy.

Śmiało można jednak powiedzieć, że Jej największą pasją była dydaktyka. Prowadzone przez Nią zajęcia cieszyły się wielkim zainteresowaniem studentów, którzy wypowiadali się o nich z entuzjazmem – uczyła myśleć i umiała wytłumaczyć trudne zagadnienia w prosty sposób. Wykładała prawo międzynarodowe publiczne i powiązane z nim przedmioty, w języku polskim i angielskim, szczególnie dbając o to, by zajęcia były ciekawe i urozmaicone. Była promotorem ponad sześćdziesięciu prac magisterskich. Przez wiele lat z niezwykłym zaangażowaniem przygotowywała drużyny KUL do udziału w międzynarodowych konkursach prawniczych: Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition oraz Manfred Lachs Space Law Moot Court Competition. Jako trener zadawała błyskotliwe pytania i rozbudzała drzemiące w studentach talenty. Zależało Jej też szczególnie na rozwoju kompetencji językowych studentów – sama władając biegle językiem angielskim współorganizowała dla nich coroczne Legal Forum i międzyuczelnianą konferencję prawniczą w języku angielskim, która teraz – od 2019 r. – będzie nosiła Jej imię.

Była osobą niezwykle pracowitą, obowiązkową, na której zawsze można było polegać. Zawsze chętna do pomocy, podchodząca z szacunkiem i życzliwością do każdego. Oddawała się swojej pracy całym sercem, za co też była niezwykle ceniona, a wręcz uwielbiana przez studentów. Dla współpracowników Kinga była wspianiałą Koleżanką i serdeczną Przyjaciółką. Jej skromność i wielka kultura osobista, a przy tym inteligencja i poczucie humoru wywierały niezapomniane wrażenie na każdym, kto miał szczęście Ją bliżej poznać. Piękna, dobra i mądra dziewczyna, zawsze uśmiechnięta. Pisanie o Niej w czasie przeszłym łączy się z wielkim bólem. Pozostanie na zawsze w naszych sercach.

Wojciech Szczepan Staszewski, Anna Szarek-Zwijacz***

* Dr hab., Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II; e-mail: wojciech.staszewski@kul.pl, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4139-3475>.

** Dr, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II; e-mail: szarek@kul.pl, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5178-7865>.